

๘๑

มาตรา ๘๐๑ ททรัพย์สินซึ่งมีนั้น ผู้รับจะเอาไปใช้การอย่างอื่น
นอกจากการอันเป็นปรกติแก่ทรัพย์สินนั้น ฤ็นจากการอันปรากฏ
ในสัญญา ท่านว่ามิอาจทำได้

~~มาตรา ๘๐๒ ททรัพย์สินซึ่งมีนั้น ท่านว่าผู้รับมิอาจเอาไปให้
บุคคลภายนอกใช้สอย ได้~~ ~~คือไปไว้หนที่ใดจนเอาไวกลับ~~

มาตรา ๘๐๓ ถ้าผู้รับประพฤตินี้ไม่ถึงความขบถใด ๆ ในมาตรา ๘๐๑
และ ๘๐๒ ท่านว่าผู้รับผิดเมื่อทรัพย์สินนั้นสูญหาย ฤ็บุบสลายไป
อย่างหนึ่งอย่างใด ~~ในกรณี~~ ~~ในกรณี~~ เพราะเหตุสุดวิสัยอันหนึ่ง เว้นแต่จะพิสูจน์
ได้ว่าละเมิดนั้นจะมีโทษประทุพบุลย์ก่อนที่ทรัพย์สินนั้นจะสูญหาย ฤ็บุบสลายไป
ก็ด้วย ~~ทั้งนี้~~ ~~ทั้งนี้~~ ททรัพย์สินนั้นก็ต้องจะ
ต้องสูญหาย ฤ็บุบสลายอยู่นั่นเอง

มาตรา ๘๐๔ ผู้รับจำต้องสงวนทรัพย์สินซึ่งมีไปเหมือนเช่น
วิญญูชนจะพึงสงวนทรัพย์สินของตนเอง